

Vršovice 16.5.2010

Pozdrav: Milé sestry, milí bratři, milé děti, vítám vás na našich společných bohoslužbách, při kterých se budeme smět radovat ze křtu Jakuba Bergera a zdravím vás apoštolským pozdravem: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Amen.

Píseň: 161 (4) sl.1 Tebe, Bože, chválíme

Introit: Hospodine, slyš můj hlas, když volám, svoji tvář přede mnou neukrývej. Ž 27,7a.9a

Píseň: 177 (6) Nuž Bohu děkujeme

Modlitba: Pane Bože, děkujeme Ti za dar života. Děkujeme, že se smíme těšit z biblického svědectví, se kterým se učíme dívat se kolem sebe a vidět Tvé dary. Děkujeme Ti, že si tak smíme uvědomovat zázrak stvoření. Ale dnes Ti především chceme poděkovat, že Ti smíme vyznat svoji radost ze života malého Jakuba. Děkujeme, že je zdravý, že smí žít uprostřed milující rodiny a že Ti smí patřit. Že Ti ho dnes rodiče smějí odevzdat a všichni Tě poprosit, abys ho provázel životem. Abys mu ukazoval a dával mu rozpoznat, jak vzácná je cesta, kterou nám nabízíš v Ježíši z Nazareta, kterého jsi pro něj i pro nás poslal na tento svět, který pro něj i pro nás šel na kříž a Ty jsi jej vzkřísil.

Tvé evangelium je tak těžko pochopitelné, vyznáváme, že jej s obtížemi umíme vysvětlit. A tak tě prosíme, uč nás jej žít, z něj se radovat, abychom tak byli svědectvím pro Jakuba, pro naše děti, pro naše blízké. Pro tento svět, který potřebu slyšet Tvé evangelium lásky, odpuštění a smíření.

Amen.

Slovo dětem:

Píseň ze Svítá: S45 (21) Díky

Čtení: Gn 12,1-4

Píseň: 554 (5) Kdo Bohu ve všem oddává se

Představení křtěného: Milý sbore lidu Páně ve Vršovcích, manželé Kateřina a Stefan Bergerovi požádali o křest pro svého syna Jakuba v našem sboru. Staršovstvo sboru se rozhodlo jejich žádosti vyhovět. Předstupte, prosím, před shromážděný sbor k přijetí křtu.

Poslyšme slova ustanovení křtu svatého: „A přistoupiv Ježíš, mluvil jim, řka: Dána jest mi veškerá moc na nebi i na zemi. Protož jdouce, učte

všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, učíte je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa." (Mt 28,18n)

Slovo o křtu: Křest je viditelné znamení základní události, ke které se vztahuje naše víra jako lidu Kristova. Znamení ukřižování a vzkříšení k novému životu Ježíše z Nazareta, našeho Pána. Jak vyznává apoštol Pavel: "Byli jsme tedy křtem spolu s ním pohřbeni ve smrt, abychom - jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých slavnou mocí svého Otce - i my vstoupili na cestu nového života." Tak je Ježíš Kristus základem naší naděje nového, skutečného života. Vodou při křtu si tuto skutečnost připomínáme. Dnes chceme vyznat, že v Ježíši Kristu tato naděje platí i pro Jakuba. I on je povolán k životu ve víře, lásce a naději. O tom nás jeho křest ujišťuje. Mnoho bude záležet na rodině, na kmotře, na sborovém společenství, ve kterém bude vyrůstat, zda se Jakubovi tato skutečnost stane základní pravdou života.

Křestní vyznání: Milá Kteřino, milý Stefane, nyní vyznejte spolu s tímto shromážděním víru v Boha Otce, Syna i Ducha svatého, víru v základní naději, kterou spolu všichni máme a ve kterou bude dnes pokřtěn Jakub. Učiňme to slovy Apoštolského vyznání víry, které spojuje křesťany všech dob a církví:

Apoštolské vyznání víry:

Věřím v Boha, Otce všemohoucího, Stvořitele nebe i země, i v Ježíše Krista, Syna jeho jediného, Pána našeho, jenž se počal z Ducha svatého, narodil se z Marie Panny, trpěl pod Pontským Pilátem, byl ukřižován, umřel a byl pohřben, sestoupil do pekel, třetího dne vstal z mrtvých, vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé. Věřím v Ducha svatého, v svatou církev obecnou, svatých obcování, hříchů odpuštění, těla z mrtvých vzkříšení a život věčný.

Amen.

Otázka Kateřině a Stefanovi: Vyznali jste spolu s námi křesťanskou víru.

Ptám se vás, zda si na jejím základě přejete, aby vaše dítě bylo pokřtěno v Krista. Jestliže tomu tak je, odpovězte: Ano.

Zároveň se vás ptám, chcete-li se snažit podávat ..... svědectví, že Ježíš Kristus je Pánem nad životem i smrtí? Chcete-li, odpovězte: Ano.

Otázka kmotře: Milá Terezo , chcete být rodičům, Kateřině a Stefanovi oporou v jejich snaze předávat Jakubovi toto svědectví? Chcete-li, odpovězte: Ano.

Modlitba: Pomodleme se: Všemohoucí, věčný Bože, poslal jsi na svět vlastního Syna, aby zničil moc Zlého. Učinil tak pro nás způsobem nepochopitelným - cestou modlitby, pomoci a vlastní oběti vyvedl člověka z temnoty do Tvého předivného světla. Skrze něho Tě prosíme - nech zazářit toto světlo i v životě Jakuba. Amen.

Křestní akt: Jakube, křtím tě ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého.

Požehnání křtěnému: Boží požehnání spočin na tobě a zůstaň s tebou navždy. Amen.

Modlitba po křtu: Prosíme Tě, Pane, za Jakuba: Dej mu účast na tajemství své smrti a ve Tvém vzkříšení i na tajemství nového života. Přijmi ho do společenství své církve. Upevni ho ve víře, ať vydává svědectví Tvému evangeliu.

Prosíme, Pane, za rodiče a kmotru: pomáhej jim dostát slibům, které tu učinili.

Prosíme za sbor, ve kterém bude Jakub vyrůstat. Prosíme za náš sbor. Za jejich rodiny. Ať v našich společenstvích ustavičně přebývá Tvá láska.

Prosíme za sebe navzájem i za všechny Tvůj lid: Obnov nás, ať si stále plněji uvědomujeme svůj křest a v něm dar života, který jsi každému z nás dal.

Prosíme, Pane, za všechny lidi: Ať mají účast na pokoji a záchraně, které jsi přinesl celému světu. Amen.

Slovo kmotry:

Píseň: 678 Jeden Pán, jedna víra

Text: Ř 10,10

Haleluja. Bůh kraluje nad všemi pronárody, Bůh sedí na svém svatém trůnu.
Haleluja. Ž 47,9

První polovinu textu, který jsme právě slyšeli, vybrali rodiče malému Jakoubkovi jako jeho křestní text. „Srdcem věříme k spravedlnosti.“ Biblické slovo do života. A musím říci, že jste mě tímto výběrem velice potěšili.

Vystihli jste hlavní téma Pavlovy epištoly do Říma a velice základní téma našich životů. Vždyť se stačí rozhlédnout kolem sebe. Jak toužíme po tom, aby bylo vše uspořádáno spravedlivě, podle práva, to si uvědomujeme velice silně. Jak nás trápí a zlobí, když to tak nefunguje a máme pocit, že se vše hroutí a není se o co opřít. Naplňuje nás úzkostí autor knihy Kazatel, který pln skepse shrnuje své pozorování: „To všechno jsem viděl ve dnech své pomíjivosti: Spravedlivý hyne i při své spravedlnosti a svévolník dlouho žije i při své zlobě. Nebuď příliš spravedlivý ani nadmíru moudrý; proč by ses měl zničit?“

Ale my dobře víme - a vy jste, milá Katko a Stefane, při výběru textu dobře věděli - že ve spravedlnosti, o které tu apoštol Pavel mluví, jde o mnohem víc. Jde o Boží spravedlnost.

Co tedy Kubíkovi přejete do života? O čem mu chcete svědčit jako o základu, na který se lze spolehnout? Co si tu dnes i my všichni chceme připomenout kvůli našim dětem, kvůli sobě i lidem kolem nás?

To, co určuje náš život, není nic jiného než právě Boží spravedlnost. Tomu věříme, v to doufáme. A v tom případě je zcela zásadní si uvědomit, v čem tato spravedlnost vlastně spočívá. Pavel má v tomto bodě zcela jasno - Boží spravedlnost pro člověka je svázána s Kristem. To je základem Pavlovy polemiky s židovstvím - základem není Zákon, ale Kristus. Kristus je naplněním Zákona. Kristus, který přináší ten obrovský paradox, který nás ujišťuje, že všechno to lidské, s čím přišel Ježíš z Nazareta, všechny hodnoty Božího království - Božího prostoru života, které nabízel všem lidem, všechny ty zbořené hradby mezi lidmi navzájem a mezi lidmi a Bohem - to vše má budoucnost přestože Ježíš prohrál. Navzdory lidskému odmítnutí, navzdory manifestaci moci, navzdory kříži.

Hospodin, Bůh Izraele, Stvořitel, Soudce - ten Ježíše vzkřísil. Boží spravedlnost je úzce spojena s křížem i vzkříšením, Boží spravedlnost nabízí život v reálných podmínkách, v prostoru, ve kterém žijeme.

O přijetí takového života mluví Pavel, když říká: „Srdcem věříme k spravedlnosti“. Mluví o nejvnitřnějším přesvědčení, že inulost, současnost i budoucnost konkrétního člověka i celých dějin je v Boží ruce. Ono nejvnitřnější přijetí pak způsobuje zásadní proměnu života. Najednou se otevírají skutečnosti, které se zdály a zdají být neuskutečnitelné. Proto jsem vybral pro Kubíka i pro nás všechny ten klasický abrahamovský text.

„Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu.“ „Spolehni se na to, co před tebou otevírám, jakkoliv to vypadá proti logice všeho, co vnímáš kolem sebe naprosto nemožné. Staň se požehnáním.“

Celé to mohutné zaslíbení končí výzvou. Zvláštní výzvou. „Staň se požehnáním.“ Co to Pán Bůh Abramovi vlastně říká? Co to po něm chce? Co chce po nás? Jestliže přijmeme do svého srdce ujištění, že náš život i všechno, co je okolo nás je v Boží ruce, že nejvyšší hodnotou v tomto světě je Boží spravedlnost - stáváme se požehnáním. Vycházíme ze svého světa a učíme se žít v tom Božím. Uprostřed lidské logiky rozhodování až podle okolností, uprostřed re-aktivního rozhodování soustředěného na vlastní potřeby se tu před námi objevuje nová logika - rozhodovat se podle toho, co je spravedlivé v Božích očích. Rozhodování, které se stává požehnáním. Zvěstí o spasení.

Svým životem, svým svědectvím nabízíme naději. Vidíme, někdy jen tušíme cestu a jdeme po ní, i když se to zdá podle lidské logiky marné. To je zcela zásadní pro život Kubíka, pro život nás všech, celé společnosti. Tato výzva být požehnáním. Proto také ten 10. verš 10. kapitoly Pavlovy epištoly do Říma má i tu druhou polovinu - „ústý vyznáváme k spasení“. Toto vyznání má zaznívat, aby Jakub slyšel, vnímal, co má hodnotu, co má budoucnost. To je vaše odpovědnost, Katko a Stefane. Aby se mu mohl otevírat ten jeho křestní text.

Jakub i my potřebujeme slyšet, potřebujeme si připomínat zvěst o Boží spravedlnosti v tomto světě. Ono velké zaslíbení skutečného života v lásce, naději, odpuštění, pomoci, které jsme dostali v Ježíši z Nazareta. Toho, kterého vyznáváme jako svého Pána, Zachránce, Spasitele.

Abychom se, tak jako Abram, vydali na cestu z té své do Boží země. Amen.

Píseň: 420 (55) Mocný Bože při Kristovu

Přímluvná modlitba:

Ohlášky:

Poslání: Všechno je vaše, ať Pavel nebo Apollos nebo Petr, ať svět nebo život nebo smrt, přítomnost nebo budoucnost, všechno je vaše, vy však jste Kristovi a Kristus je Boží. 1K 3,21b-23

Požehnání: A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti bude srdcí vašich i smyslů vašich v Kristu Ježíši. Ep.4,7

Píseň: 166 (3) Pán Bůh je přítomen